

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclusio XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

M V R N E R I.

runt, ut se explicare nequeant, nec nobis summa spes e proximo Thurea ad futurum, qui nostras dirimat lites & bella, & ad huc tam caeci sumus ut istos neque criminosos foueamus, nec occidimus, pestes & exitia totius humani generis.

Rusticos ne ego defendo, quod illis in eis euenit, merito passi sunt. Hoc autem me habet miserrime, ut post tantum fufum sanguinem bellorum authores (euangelicos fures uolo) superuue refinunt, & a rectoribus ciuitatum defendunt, educunt, nutriuntur, absque ulla tractatione demeritorum poena, sed & ex publico arario uictitant, ne nobis neque & nebulones desint, qui rusticos exterminent, nobiles depauperent, & religiosum statum suis furtis, rapinis, & sacrilegijs deleant.

Sed & hoc ex corde doleo rusticos ob eorum furta & sacrilegia, trucidatos consules uero ciuitatum de quibus maior est providentia & sapientia praesumptio uiuere impunes, qui multo plura furati sunt & rapuerunt, ac ab ecclesijs alienarunt, quam miseri rustici, quasi hoc solum rusticis praecipit sit. Non furtum facias. Non concupisces rem proximi tui, & non aequum ciuitatum incolis, de hoc tamen plura cum apparuerit contradicere, sed scio hos neque euangelicos nunquam ausuros quicquam contradicere.

CONCLUSIO XXVII.

Famosus est, qui de fide disputando & praedicando personarum subornatione, clamore, tumultu, terrore, minis, aut quouis alio quaesito colore calumniam fecerit, quo minus pars altera de cuius prauidicio agit, libere suae causae merita tueatur, atque defendat.

De fide disputare duplici ex causa prohibentur est. Prima ne ex hoc de exemplum tumultuandi & periurij, Secunda ne iterum in dubium reuocet, quod semel bene est definitum & determinatum. C. de summi. & si. ca. Nemo clericus. Alioqui quod unquam determinaret, per temerarios & friuolos iterum in dubium reuocaret, neque hoc modo Christianitas ipsa unquam esset quiete habitura, quod hoc nostro tempore experientia didicimus.

Ex mul

A C T A

Ex multis dolis fucis & technis non est hæc minima euang-
gelicorū furum, quæ simpliciter Christianū populū deceperun-
atque seduxerunt, quippe quod hactenus multa illis fuerint oc-
cultata ad eorū salutem pertinentia, quibus a doctis seducan-
tur, & a diuino uerbo auertant, quæ techna maxima est caus-
sa effusi sanguinis rusticorū & percepti damni.

Quo dolo hi apostolici neque hoc modo utuntur, primo enim
se offerunt coram tota communitate disputaturos, ad quam di-
sputatione congregantur & accurrunt quæ sunt generū stulti,
pariter & neque huius factionis consci, iacobellus fistulator,
Henrichus Pfulpensis, Conradulus Butly, & ceteri mecha-
nicorū sutorū, sartorū, cerdonū, coquorū, oprobri & bonifilij
& disputatores famosissimi, hi tales actanti rei publicæ Chri-
stianæ censores germano sermone oia rident, & quodcumque
a catholicis profertur illudunt, clamant, obstrepunt, sibilant,
manibus plaudunt. Videres nihil amice lector quod ad secur-
rarum neque uirorū & stentoris officium pertinet pretermis-
sum, tam sunt strenui & clamosi in Christiana ueritate eruenda, quæ
hactenus mille quingentis annis delituerunt.

Secundo si quid ex catholicorū parte fuerit allegatum, quod
neque negare possunt neque audent omnibus sacris literis testi-
monium perhibentibus. Huic incommodo ita subueniunt, obtru-
dunt noua testamenta a Lutherō interpretata, & ut lyncei ui-
dent, & si unicū dumtaxat uerbulū dissonat, etiā sensu ex to-
to consonante (non potest enim quicumque interpretēs uerbum
reddere uerbo) mox insurgunt. Ecce fraus inquit ecce dol-
lus. Adhuc inquit unus Lutheranorū huius Christianæ dispu-
tationis moderator altius legite, uos ceteri diligenter perpen-
dite, uidete libros, intuemini quæso textū, tam diu uidentes,
actanta diligentia peruestigantes, donec in nostris cistis & mo-
nasterijs oēs uiderint calices, acerras, monstrantias, cruces,
census, redditus, decimas, literas, uestes, & uniuersam sup-
pellectilem, quæ cum omnia furto & rapinis abstulerint tunc
huius

M V R N E R I.

huius Christianæ disputationis intentū sunt finem cōsequuti.

Tertio disputationis ponunt conditiones, scilicet se nullo concilio credituros, nullis sanctis doctoribus, nullo naturali magistro, non deniq; epistolæ Jacobi, quod stilū non redolet at apostolicū, non libris Machabæorū, quod ob quæstum sit confictū, nullā cum Markolffo sibi arborē deligentes, in qua suspendantur, sed unico diuino uerbo se credituros testatur, & illud apud neminē reperiri dicunt nisi apud se, reliqua omnia a catholicis insuetū, humanas adserunt excogitationes & pura fragmenta. Ego nunq; deum credam sic & mentem & rationem exuisse, ut suum uerbum his nequissimis & scelestissimis furibus committeret, sed neq; stabulum porcorum.

Quarto nullū sunt passuri iudicem, dicunt enim uerbū dei a nemine debere iudicari, quod tam est simplex & rectū, ut etiam in testis dici possit, interim non cogitantes nos nullatenus admissuros uerbū dei apud se esse. Esto admittamus uerbum dei non iudicandū, oportet nihilominus per iudicis censuram edici, quæ pars uerbū dei habeat, aut quæ illud in suo genuino sensu intelligat. Iudiciū omne a nobis auferunt, & ipsi interim omnia iudicantes deum iuxta atq; subulcū, se scilicet habere uerbū dei, se plane intelligere & uere ex spiritu sancto loqui. Hæc & his similia quæ ne Horestes esset crediturus, etiam deum maxime fareret. His & similibus conditionibus nullum unq; ipsi essent ludum perdituri.

At iam sacræ nos literæ docēt Iohan. xviij. Christū Ihesum pro sua doctrina & uerbo, coram Anna interrogatū, sed & percussum respondisse, iudicemq; perpeti uoluisse dicendo, Si male loquutus sum testimonium perhibe de malo &c. Et Luc. xxiiij. Quum de suo uerbo coram Pilato accusaretur, quo populū seduxisset a Galilæa usq; Hierosolymā, ad testes prouocauit, non pro solo suo uerbo, sed & pro corpore & uita tuenda, iustitiæ se obrulit, & uoluntarie iudicē perpeffum. Hoc idē Steffanus corā Concilio fecit Act. vi. Sed & Petrus

A C T A

atq; Iohannes ex parte uerbi dei, Act. iij. Sed & Paulus iuri stare nō recusauit corā Gallione Romano iudice, Act. xviij. Et coram iudice Felice, Act. xxiiij. Corā Festo Portio, Act. xxv. Coram Agrippa rege, Act. xxvi. Et Romæ corā Cafare, Act. ult. ad quem etiam uoluntarie appellauit. Tācō ubi duo in dei uerbo discordarint, diuū Paulū ecclesiæ facultatē habere iudicādi docuisse, i. Cor. xiiij. Recepitq; Petrus a Christo autoritatē in fide & uerbo dei nos confirmare. Sic Christus Ihesus, Steffanus, Petrus, Iohannes, Paulus super eorū uerbis & prædicationibus iudices uoluntarie & spontaneæ se passuros obtulerunt, hij soli neq; his omniibus meliores, ueriores, nullum uolūt experiri iudicem, nullam pati censurā, quippe quod causam habeāt omī tribunali aduersam, timēt inq; proculdubio se patibuli sententiam passuros.

Quid multis opus est sermonibus. scimus enim uerbū dei neq; apud eos, nec apud ullos hereticos unq; fuisse, sed inflectunt diuina uerba in sua uota quocūq; uoluerint. Quæ cum ita peruerterint, adsunt tandē mechanici eorū & sockini atq; surfantini, clamantes, ridentes &c. O neq; ubi est germana uestroz parentū sinceritas, ubi fides, ubi ueritas. Vno tantū suos excellūt progenitores, quippe quod dei uerbū priscorū non tam fuit efficax & forte, ut cistas infregisset, ecclesias & monasteria diruisset &c. ut faceret horū nebulonū dei ueritatem. Quæ omnia quum furto & rapinis abstulerint, iam adsunt ferriæ uespertinæ, quibus operari non licet, sed restat balneum ingrediendū, ut sint mundis omnia munda, sic Christiane extitit disputatū. Ego per immortalē deū iuro, ego meti si hoc modo mihi esset disputandū, iudicē perhorrescerē, sed neq; mihi censorē optarē, scirem inq; me subiturū patibuli supplicium, ab hoc me non esset tota Rheni unda abluituta.

CONCLUSIO XXVIII.

Fameus est qui scriptis, expressione, picturis, imaginibus, libellos famofos, sine aut cum fictis nominibus ediderit, spar
serit,